

samle Hartkorn og Assuranceværdier under een Beskatning, men det er incommensurable Størrelser. En af de store Banskeligheder, man stedse vil træffe paa, hver Gang man saaledes begynder at ville ramme nye Skattegjenstande, er, at de næsten alle er incommensurable Størrelser; man kan ikke bringe dem i nogen sand Lighed med hinanden. Denne hele Lov er en Reminiscents fra Sytten Hundrede og Hvidkaal, den hører ikke til den nuværende Tid, — men jeg skal stemme for den, idet jeg anerkjender, at der skal Meget til at komme ud af den gamle ulykkelige Slendrian.

Judenrigsministeren: Jeg troer ikke, at denne Lov kan siges at være fra 1700 og Hvidkaal; i ethvert Tilfælde kan den ikke komme længere tilbage, end til 1799, og om det er 1700 og Hvidkaal, veed jeg ikke. Hvad nu angaaer selve Loven, da skal jeg tillade mig at bemærke, at der jo har været to ganske forskellige Systemer under Overveielse, nemlig at lægge Alt enten ganske paa Folkeholdet, saaledes at man til Arbejdet i Almindelighed tog alle de Folk, der vare, eller ganske paa Hartkornet. Intet af disse to Systemer anseer jeg for at være en rigtig Regel. Naar man i 1799, da man aldeles ikke i Henseende til dette Forhold tog Hensyn til nogen ny Materiel, blot sagde, at det skal regnes efter Heelgaard og Halvgaard, saa ligger allerede deri, at man ikke alene vilde holde sig til Folkeholdet, men ogsaa vilde, at de øvrige Omstændigheder ved de forskellige Eiendomme skulde tages i Betragtning. Den Maade, man dengang valgte, kan maaskee paa den Tid have været ganske hensigtsmæssig, men Forholdet har i Tidens Løb forandret sig ganske og aldeles; man er derfor kommen til forskellige Resultater, man har ved Regulativerne snart taget Hensyn til Hartkornet alene, snart til Folkeholdet alene, snart til en Blanding af begge Dele. Nu har der jo her i det høitærede Thing oftere været sagt, at man dog burde see at faae mere tidsvarende Regulativer; jeg har i den Henseende troet at burde følge en Middelvei, saaledes at disse forskellige Ting, som Folkeholdet, Hartkornet, Bygningernes Størrelse osv., allesammen toges i Betragtning ved de Re-

gulativer, der blive dannede. Det kan godt være, at mange af de Regulativer, der for Diebliffet ere gjældende, kunne vedblive at være gjældende; det troer jeg, og det vil jo ogsaa være det Bedste, men hvor der er ganske betydelige Feil, troer jeg, at det, der her er antydet, vil være en Veiledning for Bedkommende til at faae Regulativerne saa gode som mulig. Nu siger en af de ærede Talere: Ja, hvor skal da den større Eiendom faae alle de Folk fra, som til en vis Tid behøves? Dertil svarer jeg: Der skal jo ogsaa tages Hensyn til Folkeholdet, og man kan altsaa ikke sætte f. Ex. den Mand, der eier 200 Tdr. Hartkorn, til 200 Mand, fordi man sætter den, der eier 1 Td. Hartkorn, til 1 Mand; men man skal tage Hensyn til, at der er forskellige Omstændigheder, der skulde tages i Betragtning, og naar en Mand ikke har saamange Folk, som han efter Regulativet skal levere, saa er det dog virkelig ikke hver Dag, at alle Huusmænd ere til Arbejde; de blive tagne i Omgang, nogle een Dag, nogle en anden, og der bliver altsaa altid Folk tilovers, som han kan leie. At han komme til at betale dem temmelig høit, er en anden Sag; — men naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) vilde have, at de i alle Tilfælde skulde leies, om det saa skulde koste nok saameget, og Udgiften fordeles paa Communen, saa troer jeg ikke, det gaar an, og det er ogsaa noget ganske Andet, end at en Huusmand i et enkelt Tilfælde betales noget høiere end i Almindelighed. Jeg veed ikke at fremsætte noget Bedre end det Forslag, som her foreligger, og jeg vil nu ganske overlade til det høitærede Thing, om det troer at kunne gaae ind derpaa eller ei.

H. M. Petersen: Jeg maa see at faae opgjort et lille Mellemværende mellem den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Knudsen) og mig. Jeg troer, at saavel han som jeg nogenlunde kunne berolige os, thi det er hverken bestemt, at Arbejdet skal uredes udelukkende efter Hartkornet eller udelukkende efter Folkeholdet, men der skal tages Hensyn til begge Dele. Naar han i Slutningen af sit Foredrag spurgte, hvor Sneen blev af, naar den større Landeieendomsbestodder kom